

der lønnes efter Egnens Pris, og de have første Ret sammen med Hegnsmændene til Arbejde i Skoven. Deres økonomiske Forhold ere altsaa i det væsentlige bestemte ved, hvad Løn der gives til disse faste Arbejdere. Hvad Hegnsmændene angaar, ere de fri for Arbejdet med Udvisning og Nummerering, og de faa for deres Arbejde derfor ogsaa kun Bolig, Brændsel og Græsning til en Ko, men have i øvrigt ikke nogen Jordparcel. Jo højere Daglønnen for disse to Slags Arbejdere er, desto bedre ere derfor ogsaa deres økonomiske Forhold. Derimod kan det ikke nægtes, at naar disse Folk blive gamle, have de en ret kummerlig Tilværelse derved, at de faa Understøttelse af Ministeriets Understøttelseskasse, der — saa vidt jeg ved — i Henhold til en over 50 Aar gammel kgl. Resolution ikke kan give større Understøttelse end 200 Kr., og det er i meget faa Tilfælde, at Understøttelsen kommer op dertil. Den gaar derimod ned til 40 à 50 Kr. og naar sjældent op over 150 Kr. Det er umaadelig lidt for disse Folk, naar de ere gamle, at faa Halvdelen af de 150 Kr., som er det højeste, de i Almindelighed faa, hvilket medgaar til Leje af Hus og Køkken. Det vilde være særdeles heldigt, om de Understøttelser, som gives ad den Vej, kunde blive satte betydeligt op, saa at i alt Fald den faste Skovarbejder, som har udført sit Arbejde tilfredsstillende sit Liv igennem, ikke faar under 300 Kr., naar han skal have Understøttelse paa sine gamle Dage.

Under Nr. 6 og 7 har et Mindretal, bestaaende af tre Medlemmer, deriblandt jeg, stillet to Ændringsforslag, gaaende ud paa at skaffe en lille Forbedring til Forstassistenterne. Jeg vil der bringe i Erindring, at de Mænd, der ansættes som Forstassistenter, komme ind paa denne Stilling i en Alder af 30 Aar, i Reglen lidt mere. Det, der skaffer dem Adgang hertil, er først almindelig Forberedelseksamen, som skal være særdeles god, for at de overhovedet kunne komme til at studere ved Landbohøjskolen, dernæst er Studiet, som ved sidste Revision af Undervisningsplanen er udvidet betydeligt og strækker sig over mindst $5\frac{2}{3}$ Aar, et dyrt og vanskeligt Studium. Forstembedseksamen er nu om Stunder en vanskelig Eksamen, og det er de færreste, der kunne naa den paa 6 Aar. Uddannelsen foregaar dels ved Landbohøjskolen og dels under et 2-aarigt Ophold ude paa Skovdistrikterne. For at komme i Statstjenesten som Forstkandidater skulle

de dernæst tage Eksamen med 1ste Karakter. Det er altsaa overordentlig store Fordringer, man stiller til disse Folk. Saa opnaa de Ansættelse omtrent i 30 Aars Alderen, og der er ingen Tvivl om, at de hidtil have været overordentlig usselt lønede. Den ærede Landbrugsministers Forslag bringer nogen Forbedring, men, som jeg udtalte ved 1ste Behandling, langt fra tilstrækkeligt. Vi have ønsket ved Ændringsforslag Nr. 6 og 7, som jeg maaske tilstaa, jeg havde troet, maatte være gennemførlige, da det kun drejer sig om rent forsvindende Beløb for Statskassen, men dog Beløb, der for de paagældende have ikke ringe Interesse, at faa Begyndelseslønnen sat i Stedet for til 1,400 Kr. til 1,500 Kr., at der i Stedet for en Stigning hvert 3die Aar med 200 Kr. skulde være en Stigning hvert andet Aar med 100 Kr., og at der saa efter 6 Aars Forløb blev naaet den Maksimumssum af 1,800 Kr., der findes i Lovforslaget. Det er ikke nogen stor Forbedring, men at spænde Buen for stærkt, havde vi ikke troet var rigtigt. Ligeledes havde vi troet, at det ikke vilde volde Vanskeligheder at gennemføre den lille Forbedring under Nr. 7, at Forstassistenterne, naar de ere 35 Aar gamle og have naaet højeste Lønning, skulde opnaa kgl. Ansættelse, hvilket er i Overensstemmelse med, hvad man for faa Aar siden gav Postekspedienterne. Imidlertid er det kun et Antal af 3 Medlemmer, der have stillet dette Forslag. Det havde været meget rart, om de ogsaa havde foreslaaet Prygl til Forstassistenterne, saa var der maaske en Mulighed for, at man vilde dele sig sagligt paa det og ikke efter politiske Linier. Jeg nærer nemlig ingen Tvivl om, at hvis man saa sagligt paa det, vilde Resultatet hurtigt blive, at Ændringsforslagene under 6 og 7 burde vedtages.

Randlev: Saa vidt jeg har kunnet skønne, er der ret almindelig Tilfredshed i Forstetaten med de Lønningsforbedringer, dette Lovforslag indeholder. Jeg kan derfor henholde mig til den ærede Ordførers Udtalelser og Anbefaling af Lovforslaget. Der er dog et Par Henstillinger, jeg vil rette til den ærede Landbrugsminister. Den første angaar Vedligeholdelsespligten for de i Forstetaten ansatte, der have Tjenestebolig. Der staar i Lovforslagets § 9, at den Vedligeholdelsespligt, der paa hviiler Skovløbere og Hegnsmænd, skal nærmere bestemmes ved kgl. Anordning, derimod staar der ikke noget om, at det skal bestemmes, hvilke Vedligeholdelses-